

Det vil vi også gerne have svar på. Vi synes faktisk, det ligger lidt uafklaret hen, og vil derfor ikke uden videre sige hverken ja eller nej til det her forslag. Vi vil godt have lidt mere opklaring og ser i øvrigt frem til at se høringsvarene.

Jeg er godt klar over, at det hele skal gå meget stærkt. Men engang imellem er det altså lidt uhyggeligt, at den dér finansminister koster rundt med os i alle mulige sammenhænge. Vi skal sælge, og vi skal købe, og vi skal nedlægge, og vi skal oprette, fordi ham dér hr. Richelieu sidder dér og har hele magten.

Vi ville godt have lidt tid til at finde ud af, hvordan tingene skal gøres, med henblik på måske at få gjort det så fornuftigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

For at det her ikke skal gå ind som en stor sandfærdigheds tærskel, vil jeg gerne gøre fru Margrete Auken opmærksom på, at der har været to temaer fra Danmarks Bilruiter.

Det ene er, at de synes, at udlændinge ikke skulle opkøbe det, fordi det så ville være et nyt monopol, der kom ind.

Det andet er: Efter man har set ministerens forslag, så anerkender man ministerens forslag, og så siger man: Jamen så vil vi slå os sammen et antal danske vognmænd og købe det og stykke det ud i regionale selskaber. Det synes jeg egentlig ikke lyder så tosset.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det er blot lige for at få præciseret, hvad der rent faktisk er sket i Danmark i 1990'erne. Fru Margrete Auken taler om, at der bliver købt og solgt.

Jeg vil bare have fru Margrete Aukens bekræftelse på, at der har været én eneste klar samfundstendens i 1990'erne, og det er, at det offentlige har solgt ud og solgt ud, og at vi har haft en ren og klar privatisering, liberalisering. Jeg kan også høre dernede, at man er meget enige i det, og man er meget fornøjede fra det borgerlige Danmarks side. Smilene kommer på læberne.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er en sætning, jeg måske gentager lidt for tit, men som jeg igen får lyst til efter de to sidste indlæg at køre frem med, nemlig at man altså

tænker bedre med sit hoved end med sine fordomme. Og når jeg f.eks. hører hr. Ikast beskrive, hvordan venstrefløjen nødvendigvis må være, er det altså lige så forudsigeligt, som det i og for sig er at høre hr. Kolstrup.

Jeg vil godt sige, at SF ikke nødvendigvis er imod privatiseringer, eller at tingene bliver gjort på en anden måde. Vi er faktisk meget store tilhængere af, at det bliver gjort på den mest effektive måde, for de færrest mulige penge, og det synes vi er fint, hvis det kan lade sig gøre sådan.

Der er noget, vi ikke helt kan få opklaret endnu på baggrund af det her. F.eks. er det at sælge en forretning på et tidspunkt, hvor den har det skidt, normalt ikke god business, medmindre man siger, at man altså virkelig skal se at komme ud af det hurtigst muligt, bare fordi det her går slemt. Men det er det, vi ikke rigtigt kan gennemskue i denne her sammenhæng, om det er sådan. Og det er det, jeg bare beder om, at vi kan få bedre oplyst.

Det kan da godt være, at det kan blive, som hr. Ikast foreslår, at de små selskaber kan gå sammen og så drive det på en anden måde. Jeg synes, det lyder interessant. Er der mulighed for det? Er der mulighed for det i denne her lov, eller ligger den bare sådan bom helt fast, fordi det er foregået med den hast, det er foregået med, og stort set i Finansministeriet i stedet for i det ministerium, der i hvert fald burde have forstand på trafikpolitik?

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Det er sjældent, jeg har haft mulighed for at rose fru Margrete Auken. Jeg tror, det er første gang. Og det er netop i forbindelse med det essentielle i det her, at vi har ansvaret for samfundsmidlerne, for den bedste og billigste måde det bliver gjort på, men også ansvaret for, at der er en ordentlig og velfungerende kollektiv trafik. Hvem der så sidder ved rattet og ellers står for driften i det daglige, er underordnet, for vi har samfundsansvaret omkring de ting her. Så det er vi meget enige med SF i.

Ole Donner (DF):

Så vil jeg benytte lejligheden til at rose hr. Poul Andersen for at sige, at det skal være bedst og billigst. Sådan plejer det ikke at være. Det plejer at skulle være DSB eller staten og dyrt og bureaukratisk. Så det er da nye toner, som jeg synes er glimrende.